inkâr etmek, Mescid-i Haram'ı ziyareti yasaklamak, o mescidin cemaatini yani Müslümanları oradan çıkarmak ise, Allah nazarında daha büyük günahtır. Dinden döndürmek için işkence, öldürmekten beterdir…";[5] "Kendilerine nelerin helâl kılındığını sana soruyorlar. De ki: "Bütün temiz ve iyi rızıklar size helâl kılınmıştır…"[6] ayetleri bu özelliktedir.

Hz. Peygamber kendisi içtihat ettiği gibi, yeri geldikçe sahabeyi de içtihada teşvik etmiş ve onları bu konuda eğitmeye çalışmıştır. Sahabeden bu konuda ehliyetli olanlar da gerekli durumlarda içtihat etmişlerdir. Hz. Peygamber bir sözünde *"Hâkim hükmedip isabet ettiğinde kendisine iki ecir, hata ettiğinde ise bir ecir vardır."*[7] buyurarak sahabeye, doğruyu bulma yolunda sarf edilen her gayretin mükâfatlandırılacağını söylemek istemiş ve onları teşvik etmiştir.

Hz. Peygamber Yemen'e vali olarak gönderdiği Muaz b. Cebel'e; *"Gittiğin yerde ne ile hükmedeceksin?"* diye sorduğunda Muaz b. Cebel'in: *"Allah'ın Kitabı ve Peygamberinin sünneti ile hüküm veririm. Bu ikisinde de cevabını bulamadığım konularda içtihat ederek meseleyi çözerim."*[8] diye cevap vermesi Hz. Peygamber'in takdirini kazanmıştır. Bu durum Resulullah'ın (s.a.v) gerektiğinde içtihada başvurmaya sahabeyi teşvik ettiğini göstermektedir. Hz. Âişe, Hz. Ömer, Hz. Ebu Bekir, Hz. Osman, Hz. Ali, Muaz b. Cebel, Zeyd b. Sabit, Abdullah bin.Mesud ve Huzeyfe Hz. Peygamber zamanında fetva veren sahabedendir.

Hz. Peygamber Dönemi'nde sahabenin yaptığı içtihada dair şu hadise örnek verilebilir: Hendek savaşı'nın bitiminde savaşta ihanet eden Kureyzaoğulları'na gereken cezayı vermek üzere Resulullah (s.a.v); "Kurayzaoğulları mahallesine varmadan hiç kimse ikindi namazını kılmasın!" buyurmuştur. Bir kısım sahabe lafzî bir yorumla namazını oraya varmadan kılmamış; bir kısım sahabe ise sözün amacını dikkate alarak: "Resulullah'ın (s.a.v) gayesi oyalanmadan bir an önce yola çıkmamız idi. Bu emri yerine getirip yola çıktığımıza göre yolda ikindi namazını kılmamızda bir sakınca olmaz." diyerek namazlarını eda etmişlerdir. Bu uygulamadan haberdar olan Resulullah (s.a.v) her iki yorumu da olumlu karşılamıştır.[9]

Hz. Peygamber Dönemi'nin özelliklerinden biri de asr-ı saadette, meseleyi çözerken kullanılacak olan kaynağa ulaşma ve ulaşılan kaynaktaki bilgiyi anlama konusunda problem çıkmamasıydı. Bunun

5 Bakara suresi, 217. ayet.
6 Mâide suresi, 4. ayet.
7 www.hikem.net/download/ramuz%20el-ehadis/re0/re042.htm.
8 Sahip Beroje, "Hz. Peygamber (a.s)'in Sahabe İçtihatları Karşısındaki Tavrı", İslâmî İlimler Dergisi, Sayı 1, s. 127.
9 Müslim, Cihad ve Siyer, 1770.